SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (YEAR) 32. LÖSNUMMER 10 CENTS WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 31 Juli 1924. LÖSNUMMER 10 CENTS No. 30

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Dec 23 Prov. Librarian Winnipeg

Goda utsikter för veteskörden

Litar på Sir Henrys beräkning om 275,000,000 bushels av vete under detta år.

Samma goda utsikter även uti Staterna.

En fusenmila motortripp har i dagarna företagits av J. H. Evans i mellersta och norra Manitoba. Mr Evans uppger att överallt, där han for fram, hade de nog fuktighet samt att skörden, fastän kanhända två veckor sen, befann sig i ett utmärkt tillstånd och ej ett ord hördes om förekomsten av rost.

Med gynnsamma förhållanden från nu och framgent, så anser han, att Manitoba ej allenast kommer att ha en god skörd utan ock mycket utmärkt. Det finnes absolut ingen svart rost i Manitoba av något slag vid Portage la Prarie, som rapporterats. Detta enligt uppgift från Canadian National järnvägs tjänstemän. Hittills har rost endast rapporterats från Giroux, Woodnorth, Cromer och Emerson, men ingen skada har därav blivit följden.

• • •

"Jag är lika entusiastisk som jag någonsin varit, vad beträffar västerns framtid. Västern byggdes upp på kredit. Den har likviderat sina obligationer och den bär sig nu själv på sina egna tillgångar. Detta borde vara tillräckligt för att få även en pessimist att glädja sig," yttrade Leonard Mould, managing director av Glidden Co., Ltd. i Toronto, då han f. v. intervjuades vid sitt besök i Winnipeg.

Mr Mould, som för sin firma gör en tur till dess brancher i västern, framhöll att varje år vid denna tid cirkulerade på många håll rapporter om skörden, vilka voro allt annat än optimistiska. Han har berest västern en lång tid och han vet att genomsnittslagen var där lika sann som annorstädes, vadan han ansåg det vara den bästa politiken för var och en att hoppas på det bästa. I det förflutna ha goda resultat ofta uppnåtts, då just det motsatta syntes vara oundvikligt ända till den sista minuten. Han hade en känsla av att detsamma skulle bli fallet, då detårs skörd inbärgats.

"Jag föredrager att lita på Sir Henry Thorton", yttrade den besökande. "Sistlidne år beräknade han en skörd av 500,000,000 bushels och man skrattade åt honom. Likväl var han närmare än de flesta andra profeterna. Detta år har han yttrat att han är beredd att hålla vad om en skörd på 275,000,000 och jag är fullt redo att följa hans exempel. I vilka fall som helst vet jag, att det finnes pengar i västern — även under denna tid av synbar depression — och jag vägrar att bli modfälld. I mina egna affärer vet jag att vi sedan november gjort bättre än någonsin och jag kan ej förstå, varför pessimisten skall tillåtas att råda."

Mr Mould avslutade sina anmärkningar med att framhålla att för några år Canadas farmare — ja, faktiskt all världens farmare — varje år förväntat hundra procents resultat. Canadas fabrikanter ha för länge sedan insett nyttan av att lägga åsido en reserv under den goda tiden för den dåliga och det gladde honom att se att detsamma höll på att bliva sannt, vad beträffade majoriteten av västerns farmare. Därför ansåg han, att varje sund människa måste tro att västra Canadas framtid vore grundad på en solid basis.

• • •

"Om nuvarande skördeutsikter i nordvästra Förenta Staterna gå i fullbordan, komma farmarena att befinna sig i en sådan finansiell ställning, att vi kunna förklara Agricultural Credit Corporation stängd," så yttrade f. v. C. T. Jaffray, ordförande för denna korporation, vid sitt besök i Winnipeg.

Mr Jaffray, som är president av First National Bank i Minneapolis och vilken nyligen utsetts till president för Soo järnvägen, har jämte några andra framstående affärsmän från Minneapolis gästat vår stad.

The Agricultural Credit Corporation, som är ett alldeles privat företag, organiserades på förslag av president Coolidge, samt har sedan sin start lånat pängar till omkring 200 banker till en utsträckning av $5,000,000.

Tolv banker, som förut stängts, öppnades åter genom denna hjälp. Tusenatets farmare ha hjälpts över de sista årens svåra period. För närvarande hjälper korporationen farmarena i North Dakota att köpa kor.

En annan av affärsmännen i hans sällskap framhöll att utsikterna för en stor veteskörd i Staterna voro mycket goda samt yttrade: "Vinterskördeförhållandena tyda på att de komma att överskrida regeringens beräkningar. Vårvetet är utmärkt och intet annat än en ovanlig olycka kan nu förstöra dem. Med god spannmål och med de rådande priserna för vete komma Förenta Staternas farmare att betydligt hjälpas över de hårda tider, som rått de senaste åren. Affärsförhållandena i allmänhet komma ock att förbättras över hela landet."

• • •

Enligt vad som framgår av ovanstående ser det ut ,som om farmaren både i Canada och Förenta Staterna stode inför bättre tider och väl är om, så bleve förhållandet. Det gäller allenast att ej tappa modet utan hoppas det bästa och göra det bästa möjliga av omständigheterna.

Skall Hudson Bay järnvägen öppnas?

Ett bolag önskar köpa det hela för en dollar och fullborda projektet.

Regeringen kommer att taga förslaget i övervägande, om borgen visat sig vara absolut säker.

Ett förslag har framlämnats till Canadas regering angående inköp av Hudson Bay järnvägen. Bakom förslaget står ett bolag, som utfäster sig att fullborda linjen samt hamnarbetena och skaffa nödig ekipering. Som säkerhet därför är man villig att sätta en borgen på $20,000,000.

De som stå bakom detta förslag, sägas nu befinna sig i New York för att arrangera för borgen och om detta lyckas, kommer regeringen att taga propositionen i övervägande.

Den föreslagna memorandum av överenskommelsen bestämmer om:

1—Att regeringen säljer Hudson Bay linjen, som den nu står, för $1.

2—Att den arrenderar hamnförbättringarna vid Fort Nelson och alla andra hamnar för $1.

3—Att intet annat bolag tillåtes att bygga inom detta territorium under de nästa 21 åren.

4—Att 10,000 kvadratmil gränsande till järnvägen sättes åsido för bebyggande samt att varje nybyggare eftersom han bosätter sig får fullkomliga åtkomsthandlingar.

5—Att bolaget får myndighet att konstruera branchlinjer mot Winnipeg och Staterna samt även mot Pacific kusten. Att mineralrättigheter inom tio mil på var sida om järnvägen beviljas.

Bolaget å sin sida utlovar: (1) att uppsätta en $20,000,000 borgen för specifikt utförande av kontraktet; (2) att fullborda järnvägen och Nelson hamnen samt operera hela linjen inom två år. (3) att utgiva $4,000,000 på hamnarbeten och elevatorer.

Inom 25 år garanterar det att återlämna regeringen, om ränta betalas på utlånet.

Baron Byng gör besök i Winnipeg.

Guvernör-generalen med fru avlägger en fransysk visit i staden.

Avreste därpå till British Columbia för en kortare tripp.

Baron Byng of Vimy och lady Byng med svit avlade i f. v. ett kortare besök i Winnipeg på sin resa mot västern. De celebra gästerna, vilka anlände i tisdagskväll med C. P. R., möttes vid stationen av provinsens och stadens främsta personligheter. Chief Justice Mathers, tillförordnad löjtnant-guvernör för Manitoba, hälsade gästerna välkomna. Bland de personligheter, som mötte honom voro: Lady Aikins, Mathers, premier Bracken, chief Justice W. E. Perdue, major-general Ketchen, tjänstgörande borgmästaren Col. Dan McLean, major Aikins, Miss Betty Aikins m. fl. Sällskapet avreste omedelbart till regeringsbyggnaden, där de celebra besökarna gästade Lady Aikins.

Baron och Lady Byngs resa till västern kommer att bli av kortvarig beskaffenhet. De skola göra korta uppehåll i Broadview, Regina, Swift Current, Calgary och Field, samt anlända till Vancouver den 26 juli och Victoria den 27. De komma att företaga en blixtturné i B. C. och intaga de flesta sevärdheterna, varefter kosan åter ställes till Ottawa, där baron Byng skall välkomna kommendörerna för sjöskvadronen, vilka skola anlända dit de första dagarna i augusti.

En spannmålshandlare i Chicago förutspår att vetepriset kommer att gå upp till $2 per bushel under denna säsong.

UPPRORET PÅGÅR ÄNNU I BRASILIEN.

Uppgifterna därifrån äro emellertid motsägande och opålitliga, men de federala påstås ha framgångar.

3,000 dödade och 200,000 personer drivna på flykten vid en strid i Sao Paulo.

Uppgifterna rörande upproret i Brasilien äro rätt så otillförlitliga. Ett meddelande av den 22 dennes säger, att 3,000 civila ha dödats och sårats under en sammandrabbning vid Sao Paulo mellan rebellerna och de federala trupperna. 200,000 personer ha drivits på flykten. De federala driva rebellerna tillbaka på huvudgatan i Sao Paulo, understödda av artillerield från de federala batterierna utanför staden. — Från Rio de Janerio telegraferas att rebellerna sökt vapenstillestånd, men att president Bemardes kungjort att rebellerna måste möta de straff den brasilianska lagen ådömer dem. De utländska affärsintressena sympatisera med regeringen och anser att denna handlat klokt, då den vägrat bifalla begäran om stillestånd. De insistera på, att använda militär för att göra ett slut på upproret. President Bernados ansträngningar att förbättra de ekonomiska förhållandena, har framkallat mycken sympati hos utländska affärsmän. Ett stort antal publika byggnader, ha, enligt pressen, förstörts av de federala trupperna, då de bombarderat staden.

Tillbaka till Canada från U. S.

Sexton tusen gingo över gränsen de trenne sista månaderna—strömmen ökas alltjämt.

Uppblomstringstiderna i Chicago samt Detroit äro nu över, vadan det där är svår att få arbete.

Att canadensarna vända åter hem från Förenta Staterna framgår av från immigrationsdepartementet nyligen publicerade rapporterna över de tre första månaderna av fiskaläret. Under sagda period passerade 16,000 canadensare gränsen efter en längre eller kortare tids vistelse i republiken. Nämnda resande säges vara mera markerad denna månad.

Strömmen kommer från stora centra som Chicago och Detroit, vilka städer synas övergått den uppblomstringsperiod (boom) inom byggnads- och automobilindustrien, som för en viss tid florerade där.

De amerikanska städerna ha under de två sista åren utövat en stor dragningskraft på grund av de höga betalningar ,som yrkesskickliga arbetare erhållit. Men den alltjämt ökade volymen av hemkommande bekräftar rapporterna om att den allmänna situationen därstädes börjat bliva allt ogynnsammare.

Sedan den 1 april ha immigranter från Europa kommit till ett antal av omkring 52,000. Det påstås att denna invandring varit s. k. dirigerad immigration av folk, som varit tillförsäkrade arbete. Majoriteten av den alända kontingenten har kommit utan hjälp för sin passage. För en tid sedan var det nödvändigt att modifiera bestämmelserna med hänsyn till dylika passager, enär det visade sig att "nominations-'privilegiet missbrukades. Det är fortfarande möjligt att "nominations"-privilegiet missinnan detta gives, så kontrollera immigrationsmyndigheterna anordningarna för arbetstillfälle samt handla i överensstämmelse därmed. Detta hindrar varje möjlighet för ångbåtsbolagen att avlossa immigranter i massor. Vissa ångbåtsbolag ha nämligen anklagats för att endast förskära sig om biljettprisen utan att tänka på, ifall immigranterna äro önskvärda eller om arbete kan erhållas för dem.

Det japanska kejsarhuset har till den amerikanska kolonien i Tokio fritt utlånat en värdefull byggnadstomt för att å densamma uppbygga en amerikansk skola. Tre japanska föreningar ha donerat kontanta medel och materialier till ett värde av $50,000 för skolans byggande. Detta steg har synbarligen tagits för att lugna den pågående anti-amerikanska propagandan.

Tyske kronprinsen har ådömts 20 guldmark böter emedan han vägrat att förena sig med kvarnägarnas förening. Kronprinsen är ägare av ett kvarnbolag, som dagligen producerar 30,000 pund mjöl, samt har dessutom ett större bageri. Bageri -och kvarnindustriens utövare äro emellertid organiserade i ett skrågille, som föreskriver att alla som äro i denna affär måste organisera sig.

"Farmers Union" avhåller årsmöte

"Åmnar åstadkomma sammanslagning av landets farmareorganisationer.—Antaga en resolution, vari kräves moratorium.

700 delegater närvarande. N. J. L. Bergen medlem av exekutiva Rådet.

Farmareorganisationen "Farmers Union" avhöll i f. v. sitt andra årsmöte i Saskatoon, Sask., varvid omkring 700 delegater voro närvarande. Meddelandena till pressen ha varit ytterst sparsamma, ej heller ha vi erhållit några direkta meddelanden från konventionen. De mera radikala elementen inom organisationen sökte, enligt vad dagspressen meddelar, att dominera konventionen och en häftig strid hade ägt rum över huruvida den kommunistiska organisatören H. M. Bartholomew skulle få tala inför mötet eller ej, och blev resultatet, att han vägrades tala.

Organisationens vice president, L. C. Brouillette, som dagarna förut invalts som ledamot av styrelsen för Saskatchewan vetepool, intelegraferade sin resignation, då vetepoolens stadgar föreskriver, att ingen person, som är spannmålsmäklare, legislaturmedlem eller medlem av någon farmareorganisation kan samtidigt vara styrelseledamot av vetepoolen.

En resolution avfattades, vari styrelsen anmodades att utse en kommitté, med uppdrag att konferera med andra inom landet existerande jordbruksorganisationer i sikte att åstadkomma en sammanslagning. En annan resolution krävande moratorium avfattades, vilken hade följande lydelse:

"Beslutat, att vi erkänna nödvändigheten av omedelbar hjälp till farmarna, genom att begära moratorium tills en tillräckligt stark organisation satts i verksamhet, som tillförsäkrar jordbrukarna ekonomisk framgång."

Val av tjänstemän utföll sålunda: pres. — L. P. McNamea, Kelvington, Sask., vice pres. — J. A. Law, Beattie, Durban, Mann.; sekr. — kassör N. H. Schwarz, Saskatoon.

Direktörer: Distr. 1, W. J. Fisher, Tyvan; 2, Peter Cropp, Gerald; 3, J. W. Robson, Peley; 4, W. White, Star City; 5, George Schaufer, Humboldt; 6, A. E. Bolton, Kelliher; 7, J. Pierson, Congress; 8, W. Quennell, Shaunovon; 9, J. Stoneman, Mortlach; 10, W. M. Thrasher, Dinsmore; 11, Wm. Ross, Kinley; 12, Wm. Laird, Handel; 13, Allan L. Harwood, St. Walburg; 14, James Vaun, Bethany, Man.; 15, J. Armatt, Roblin, Man.; 16, **N. J. L. Bergen, Wetaskiwin, Alta.**; 17, C. H. Harris, Oyen, Alta.

Exekutiv styrelse:...W. J. Fisher, J. W. Robson, Wm. Laird, **N. J. L. Bergen**, Allan Harwood (sekr.) Organisatörer för de tre prärieprovinserna: Alberta, Charles Harris, Oyen; Sask., Ben T. George, Coleville; Manitoba: J. A. Law, Beattie, Durban.

Burnell ej längre president för U. F. M.

Presidentskapet för Manitoba Vetepool tager hela hans tid i anspråk.

Vice pres. A. J. M. Poole, Kelwood, Man., blir pres. för U. F. M.

Colin H. Burnell, som i ett tjugotal år intagit en framstående ställning inom United Farmers of Manitoba, och i två och ett halvt års tid varit dess president, har i dagarna inlämnat sin resignation. Denna behandlades omedelbart av exekutiva rådet, som acceptrade densamma. Som hans efterträdare tillträdde vice president A. J. M. Poole, Kelwood, Man.

Anledningen till att Burnell avsade sig presidentskapet var den, att han även är president för Manitoba vetepool, The Manitoba Co-operative Wheat Producers Ltd., och denna anställning kräver hela hans tid.

Mr. Burnell sade, att han "alltid ansett det vara bäst att U. F. M., helst höll sig utanför de kooperativa företag, som på dess initiativ startats, då den därigenom kan bättre tjäna dessa organisationer genom att bli i tillfälle att framföra välgörande råd eller kritik."

Skördeutsikterna i Storbritannien påstås vara synnerligen goda, enligt ett meddelande i pressen.

U. S. A. SÄNDER SKARP NOT TILL PERSIEN.

U. S. A. hotar med att avbryta de diplomatiska förbindelserna, om ej upprättelse för mordet å Imbrie erhålles.

Sänder ett krigsfartyg till Persien för att ge kraft till sina krav.

Tillbakakallandet av de amerikanska diplomatiska representanterna från Persien, såvida den persiska regeringen ej ger tillfredsställande upprättelse, med anledning av mordet å den am. vice-konsulen Imbrie, hotade Förenta Staternas regering med, i en not, som den 28 dennes avsändes till Persien. Noten säges vara en av de skarpaste som F. S.'s statsdepartemang någonsin utgivit.

Förenta Staternas regering fordrar, att den persiska regeringen ger fullständig upprättelse till mrs. Imbrie, att den skulle eskortera vicekonsulens lik till en hamn för transportering till Staterna och att den skulle betala alla utgifter som åsamkas för att sända ett krigsfartyg till Persien för att bringa liket till F. S.

Avsändandet av ett slagskepp till Persien kunde visserligen ej betecknas som en militär demonstration, men närvaron av ett amerikanskt slagskepp i de persiska farvattnen skulle vara ägnat att övertyga perserna om, att F. S. voro beredda på, att enforcera sina fordringar.

Mycket lyckad tidnings-picnic

Hela personalen å den svenska samt norska tidningen äro inbjudna till picnic.

Inbjudna av Mr. P. M. Dahl och man roar sig av bästa förmåga vid den så natursköna Winnipeg Beach.

Med sommarsol och vackert väder ingick lördagen den 26 juli uti Winnipeg stora stad. På få ställen var man väl i så spänd förväntan över, hur dagen skulle bliva, som i de hem, vilka bebos av den personal, som har sin anställning vid Svenska Canada Tidningen och Norröna.

Men vad var det då fatt? Allmänheten tror väl att tidningsfolk äro så blaserade att de ej komma ur gängorna för intet. Tja, det är nog sannt till en del eller sanning med modifikation. Det finnes väl intet så uttröttande eller enerverande som tidningsarbetare och man blir gärna litet blaserad. Likväl gömmes även på djupet av en tidningssjäl en stark längtan från tryckmaskinernas surr och stadens dammiga gator.

Det var därför ej att undra över att vi alla med en viss längtan skådade upp mot himmelens valv denna morgon, då läsaren får veta, att vi sagda dag av mr P. M. Dahl, dessa två tidningars chef och president, utbjudits till en picnic vid Winnipeg Beach.

Mrs. Dahl hade slitit som en hundhedning i en hel dag i förväg för att få i ordning en bastant matsäck för den stora skaran på omkring 15 personer. Men så lyckades hon som vanligt förträffligt och trenne stora kappsäckar fylldes förutom en del små extra paket. (Har ni sett fruntimmer packa utan extra paket? Inte jag.

Ute vid Winnipeg Beach roade vi oss på bästa vis — med att bada och rulla sig omkring på den härliga sandstranden, med att åka karusell etc. m. m., som ej så noga kan specificeras, samt framför allt med att njuta av den härliga naturen och den goda maten. Ty då det kommer till mat äro vi nog lika stora "matvrak" (ursäkta uttrycket) vare sig vi äro svenskar eller norskar. Och gott smakade det som bara katten att äta ute i det gröna och känna de friska brisarna från sjön.

Men ingen picnic är fullständig, om ej himlen får gråta en skvätt — så skedde ock nu. Men det var ju inga farliga skurar som kom, endast så pass att man ett par gånger för några minuter fick gå under tak. Och förresten vem är rädd för litet vatten? Inte åtminstone vikingaättlingar — vare sig de äro klädda i byxor eller kjolar — eller baddräkt. Föresten vem kan förvåna sig över rägnet, då man befann sig i slutet av fruntimmersveckan, som vi säga i Sverige.

En trevlig dag hade vi alla, vadan vi på detta sätt bedja att till mr och mrs Dahl få framföra vårt hjärtliga tack — mr Dahl för den angenäma fridagen med ty följande kontanta utlägg samt mrs Dahl för herkulusarbetet med föda och förfriskningar.

Mycket vil ha mer heter det och vi kunna ej avhålla oss från att helt beskedligt önska: Måtte det vara ny sommar och ny picnic minst en gång i månaden!

Det var ena otacksamma lymlar, mumlar nog mr Dahl. Men ingen fara på taket — vi skämta bara litet smått, skriver en av deltagarna.

Järnvägsbyggena skola snart börjas

Anslagen till byggandet av västerns bibanor ha nu vederbörligen sanktionerats.

Förberedelsearbetet pågår och inom två veckor torde arbetet börja.

De bibanor i det Nationella järnvägssystemet (C. N. R.), till vilka anslag beviljades av det nu prorogerade parlamentet, komma i en snar framtid att byggas. Bevillningarna har nu erhållit den formella kungliga sanktionen och ingeniörsdepartementet under chefingeniör Davidsons ledning, äro som bäst upptagna med att förbereda och infordra anbud å konstruktionsarbetena. Varest banvallarbetena redan äro gjorda kommer arbetet, enligt vad som förspörjes, att omedelbart upptagas, rälsläggningslag skola utskickas och arbetet fortgå med högtryck. Följande bibanor äro färdiga för rälsläggning: i Manitoba St. Rose du Lac till Rorketon; 22 mil; i Saskatchewan: Peebles, syd, 22 mil, — Dunblane, sydöst, 14 mil, — Gravelbourg, tillbyggnad, 11 mil och Prince Albert, nordöst 23 mil. Banor, vars banvallar icke äro färdiga och för vilka byggnadsbud skola infordras, äro: i Saskatchewan — Peebles, syd, 2 mil, — Dunblane, sydöst, 42 mil, — Loverna, väst, 50 mil; i Alberta: Warden til Hannah, Sask., 60 mil; i B. C.: Cowichan Bay, åtta mil. Banan till Pipe Falls i Man., kommer att konstrueras endast om det så mycket omtalade pappersfabriksprojektet kommer att materialiseras.

Så snart anbud inkommit och antagits och de nödiga byggnadsmaterialerna hunnit fraktas till vederbörande platser, kommer arbetet att påbörjas, kanske inom några veckor, anses det. Det mesta arbetet kommer att utföras av de Nationella järnvägarnas eget folk med undantag av sådant arbete, som bortkontrakterats till privata konstruktionsbolag.

Professor Vilh. Lundström erhåller hedrande utmärkelse i Tyskland.

Utnämnes till "Ehrenbürger" vid universitetet i Jena.—En hyllning till svenska språket.

Prof. Vilh. Lundström, Göteborg f. d. sekr., för Föreningen Svenskhetens bevarande i utlandet, har utnämnts till "Ehrenbürger" vid Jena universitet, en hedersbevisning, som ej endast syftar på att hedra Lundström personligen. Enligt rektorns tal vid tillfället har utmärkelsen tilldelats prof. Lundström dels för hans vetenskapliga förtjänster dels också för hans arbete för upprätthållande av svenska lektoratet i Jena och svenska språkets spridande i Tyskland. Det hela blir alltså en hyllning åt det svenska språket, om vars kulturbetydelse och nödvändighet för de tyska vetenskapsmännen man blir alltmer övertygad, och detta understrykes också i flere uppenbarligen inspirerade artiklar och notiser i tyska tidningar med anledning av Jena universitets utmärkelse åt den man som i utlandet står som representant för svenska språkets landvinningar.

McPhail chef för Sask. vete-pool.

Till president för Saskatchewan Co-operative Wheat Producers Ltd. valdes f. v. A. J. McPhail utav den själv nyligen valda permanenta nämnden. Mr McPhail har resignerat som sekreterare för Saskatchewan Grain Growers Association.

A. E. Wilson av Indian Head, provinsiell president, vägrade att åtaga sig uppdraget, då hans namn nominerades för det permanenta presidentskapet.

Andra tjänstemän, som valdes, voro: L. C. Brouillette av Landis samt f. d. exekutiv medlem av Farmer's Union till vice president samt till exekutiva medlemmar R. S. Dundas av Pelly, A. E. Wilson av Indian Head samt Harry Marsh av Herschel.

Skötseln av denna pool överlämnades formellt av den provinsiella styrelsen, varefter den gamla styrelsens arbete utlinjerades till den nya och permanenta.

Tyskland inbjudes till konferensen

Stridigheter äga rum mellan fransmännen och de internationella finansmännen.

Finansmännen fordra garantier att ej Frankrike blir dominerande.

Den interallierade konferensen i London synes ej avlöpa så lugnt och fredligt, som man i förstone trodde sig ha anledning förmoda. En allvarlig konflikt har allaredan uppstått på grund av att de internationella finansmännen, isynnerhet de amerikanska, med finanskungen J. P. Morgan i spetsen, insistera på fullgoda garantier innan lånet ges. Det är som vanligt fransmännen, som äro orsak till oenigheten. Frankrike insisterar nämligen på att alla dylika frågor skola hänskjutas till och avgöras av Reparationskommissionen. Då denna totalt kontrolleras och domineras av fransmännen är det klart att detta ej är tillfredsställande. Ehure premier Herriot visserligen försäkrat, att Frankrik aldrig kommer att göra om Ruhrexperimentet, efter att trupperna utrymts, så anse bankmännen ej detta tillräckligt goda garantier. Den enda säkra garanti i deras ögon, då det gäller att ge ett lån, är att en fullständigt opartisk och självständig grupp av män, skulle avgöra tvistefrågor och bestämma straffen. Dawesplanen, hur god den än måtte vara, är överdrivet komplex och invecklad, varför man kan förutse många stridigheter, då planen i praktiken skall tillämpas. Om något krångel skulle uppstå, så kunde detta mycket lätt förvandlas till en ursäkt för nya självständiga farliga experiment och en förnyad Ruhr-ockupation. En dylik fatal handling skulle föranleda hela Dawesplanens misslyckande, förande med sig ej endast förlusten av utlänningarnas investments utan och Tysklands totala ekonomiska undergång.

Denna strid mellan de bångstyriga fransmännen under Herriots ledning och de internationella finansmän, som spekulera å utlämnandet av ett $200,000,000 lån, har hotat att omintetgöra hela Dawesplanen. De olika diplomaterna ha också varit oroliga härför och sammankallade därför ett möte. Närvarande voro: MacDonald, Herriot, Kellogg, Theunis och Stefani. Vid detta möte föreslog Theunis en kompromiss, vari föreslogs att fem personer av den ursprungliga Dawes-kommitén skulle konstituera en nämnd, som skulle döma i frågor rörande Tysklands uraktlåtenhet att betala skadeståndet. Detta förslag möter helt och hållet fransmännens vägran att acceptera detsamma.

Det påstås att Frankrike är villigt göra eftergifter för att uppnå enighet med sina allierade. De skola också ha förklarat sig redo att utrymma Ruhr. Vissa element i Frankrike anse emmellertid att sådan handling måste i utbyte erhålla vissa koncessioner.

— Tyskland har nu äntligen inbjudits att deltaga i konferensen. Detta är första gången sedan fredstraktatets underhandlingar, som Tyskland deltagit i en konferens med full rätt att framföra sina tankar. MacDonald, Herriot, Theunis, De Stefani och Kellogg — "the Big Five" — bemyndigas att tillsända Tyskland denna inbjudan.

Fröken Elsa Brändström utnämnes till teologie hedersdoktor.

"Sibiriens Ängel" underhåller nu tre olika hem i Tyskland.—Utnämningen gjordes av Königsbergs-universitet.

Elsa Brändström har blivit teologie hedersdoktor vid Königsbergs universitet. Den i Tyskland för en kvinna fullkomligt enastående utmärkelsen kom Brändström till del vid det vid bemälda universitet firade Kantjubileet. Hon underhåller nu tre olika hem i Tyskland, kuranstalten Schmeckwitz vid Kamenz i Baden och godset Schreibrmühle vid Lychow, vilka bägge mottaga sjuka och klena tyska officerare och soldater mot ringa kostnader, stundom fritt, samt dessutom barnhemmet Schloss Neusorge i Sachsen. Här mottagas barn, vilkas fäder varit i rysk fångenskap. Hemmet rymmer ända till 300 barn.